

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea a Postului Mare, a Floriilor, Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim

Pace vouă, fiilor, pace vouă! Vin la voi, am la voi Betania Mea cea de la sfârșit de timp, și am credința voastră, care Mi-a deschis și Îmi deschide ca să vin.

O, fiilor, voi credeți că Tatăl M-a trimis, că Tatăl Mă trimite ori de câte ori vin. Binecuvântată să fie credința cu care Îmi deschideți, așteptându-Mă când Mă vestesc vouă că vin, și binecuvântată să fie statornicia voastră pentru Mine și cu Mine!

O, câtă nevoie am de statornicia celor ce cred în venirea Mea la voi și în slujirea voastră cu Domnul, Care vine și Se face carte pe pământ cu cuvântul Său de peste voi, fiilor! O, Îmi este tare greu drumul și lucrul, greu din pricina celor fără de statornicie, dar acest greu Mi-l faceți voi Mie mai ușor, că vouă vă este milă de Dumnezeu, fiilor, o, și vă e milă de toți oamenii, și iată, de milă este nevoie, nu de cine știe ce isprăvi dau să facă mulți ca să-și plătească mântuirea. Numai că adevărații fii ai lui Dumnezeu sunt numai cei care nu se mai gândesc la ei nici pentru mântuirea lor, căci ei nu caută ale lor, nu caută mântuirea, ci pe Mine Mă caută cu milă de suferința Mea cea de la om, și iată, caută ei pe Mântuitorul, nu mântuirea lor, iar grija mântuirii lor e a Mea, nu a lor, căci ei nu pot ce poate Dumnezeu și numai Dumnezeu, iar Eu Mă îndur de cine voiesc, fiilor, de cine voiește să aibă milă de Dumnezeu.

O, duhul statorniciei plină de milă, aceasta vă dăruiesc să aveți voi din belșug, fiilor hrăniți din cer, și veți putea așa până la capăt numai dacă păstrați în voi mila de Mine, fiilor, iar Eu vă învăț să puteți așa, și vă spun vouă tuturor: O, nu uitați, nu scăpați din inimă că Dumnezeu a murit pentru voi. Eu pentru voi am murit, ca voi să trăiți pentru Mine, fiilor. Când moare Dumnezeu ca să trăiești tu, mai poți să nu trăiești pentru El, și nu pentru tine?

Iată, adevărații fii iubitori de Dumnezeu sunt cei ce trăiesc pentru Dumnezeu, Care a murit pentru ei, iar trăirea pentru Dumnezeu e cea mai mare iubire în om pentru Mine, iar Eu Mă îndur de cei ce trăiesc pentru Mine, pentru mila lor de Mine, și așa poate și omul să-și dea viața pentru Mine, așa cum Mi-am dat-o Eu pentru el, iar recunoștință mai deplină față de Cel ce a murit pentru tine ca tu să trăiești, o, nu este o mai mare recunoștință, fiule mi-los cu Dumnezeu, și nu uita lucrarea ta că Dumnezeu pentru tine a murit, ca tu să trăiești pentru El.

O, fiilor, cum poate omul să trăiască pentru Dumnezeu, și nu pentru sine? Dar Eu am spus prin Scripturi aceasta, am spus că îi trebuie omului lepădare de sine, fără de care el nu poate cu Mine și pentru Mine, și poate numai pentru el și pentru ai săi, iar el nu-și poate dăruia mântuirea, ci numai Mântuitorul Cel venit din cer poate să i-o dea după o viață de lucru cu Dumnezeu, și pentru care Domnul îi dă apoi lui plata cuvenită.

O, popor al cuvântului Meu, apropie-te și învață în ziua aceasta tainele Domnului.

O, Tatăl Meu, hai și Tu, hai să-l învățăm pe poporul cuvântului Meu! E zi de praznic împăratesc în această duminică, și căreia îi urmează duminica învierii Mele dintre cei morți, după ce acum două mii de ani M-au dat la moarte pe cruce ca pe un om Caiafa și oamenii lui, iar Eu am murit pentru om ca să trăiască omul pentru Mine, Tată, cu viața lui pe pământ.

M-ai trimis pe pământ după om, Tată, că Ți-a fost milă de omul fără de milă în el pentru Dumnezeu, și ai făcut aceasta ca să învețe și omul mila, o, Tatăl Meu. O, ai trimis pe pământ iubirea, a coborât cu Mine ea, și am așezat-o pe pământ ca să fie văzută lucrând între oameni și în oameni și s-o învețe de la Dumnezeu oamenii, o, Tatăl Meu. O, vino lângă

Mine în carte și hai să le vorbim despre iubire celor ce nu știu să trăiască pentru iubire așa cum iubim Noi, Tată, pe oameni. O, ia-Mă în glasul Tău de Tată și mângâie suferința Mea, că Tu de mila omului M-ai trimis.

— *O, oameni de pe pământ, iubitori sau ne iubitori de Dumnezeu, credincioși sau necredincioși lui Dumnezeu, Eu, Tatăl Savaot, grăiesc vouă de lângă Fiul Meu și vă spun despre mila Mea de voi. Un singur Copil am avut, Unul numai am avut și am. L-am rupt de la sân acum două mii de ani și I-am spus că-L trimit pe pământ după om, iar El a ascultat de Tatăl Său și a coborât și S-a făcut om, iar oamenii cei mari de peste oameni L-au pedepsit cu moarte pe Fiul Meu iubit, pe Fiul lui Dumnezeu Tatăl, pe Iisus, o, și I-au bătut trupul în cuie pe cruce și a curs sângele lui Dumnezeu pe pământ în ziua morții Lui.*

O, a murit pe cruce Fiul lui Dumnezeu Tatăl, ca să trăiască pentru El cei pentru care El a murit batjocorit. Omul însă nu trăiește pentru Cel ce a murit ca să trăiască omul, ca să-L cunoască omul pe Dumnezeu coborât din cer ca să Se facă om și ca să moară pentru salvarea celor atât de morți prin păcat.

Am plâns odată cu durerile Lui și plâng și azi, dar am dat totul pentru întoarcerea omului în rai, o, dar omul nu se dă întors în fericirea cea gătită lui la facerea lumii, la facerea lui cea de la început. Omul nu se îndură să-I dea lui Dumnezeu nimic din ce este al lui, că-și zice că totul este al lui, iar dacă el are copii, de nici unul nu se îndură pentru Dumnezeu, căci omul zice că-s ai lui, că el i-a făcut, că el i-a crescut, o, dar mai devreme sau mai târziu tot își dă copiii, îi dă lumii, îi dă căsătoriei și oricum îi dă, că așa este povestea cu omul care nu-I dă lui Dumnezeu fără să ceară înapoi.

O, fericit este omul care se umple de Dumnezeu și are putere pe calea lui cu Dumnezeu! O, ferice de omul care, având mulți copii, îi învață pe toți pe calea crucii și a învierii, trăind toți pentru Domnul, Care a murit pentru ca omul să trăiască pentru El viața lui pe pământ.

O, fiilor, căutați pe Domnul Mântuitorul, nu căutați mântuirea voastră. Domnului Îi trebuie iubirea voastră, căutarea voastră după El. Omul însă are interesul său: mântuirea sa și atât. O, nu așa se trăiește pentru Domnul, căci Domnul are de lucrat pe pământ, are, și nu stă, dar dacă nu te are pregătit pentru El gata să-L servești, să-L slujești pentru lucrările Sale, o, cum trăiești tu pentru Domnul, cum, omule, cum?

O, Fiule Iisus, copilul Meu durut, mergi cu cuvântul Tău acum, mergi Tu. Eu, Tatăl, am grăit lor și i-am învățat pe ei mila de Dumnezeu.

— *Eu, Tată, ascult și merg cu cuvântul Meu acum, și din Tine le grăiesc lor cuvântul Meu.*

Fiilor, fiilor, când omul face rele, aceasta se întâmplă fiindcă nu are nimic de făcut în clipa aceea. O, de aceea fiți mereu deprinși cu lucrul cel mult, și umblați în lumină, căci întunericul îl pândește pe om să-l tragă la faptele cele ascunse ale întunericului, dar Eu vă învăț, îndeletniciți-vă tot timpul cu lucrul cel sfânt, și veți lucra numai sfințenie, fiilor.

O, omule creștin, ca să știe Dumnezeu de tine trebuie să știi tu de Dumnezeu și să-I ții urma, să știi de Domnul Care-ți ține urma, și de Care nu te poți piti nicicum, iar dacă știi aceasta tu știi de Dumnezeu, iar Dumnezeu știe de tine și crezi că știe de tine și crezi în El, iar în tine nu crezi, căci omul care crede în el însuși e om trufaș, e slab și trufaș săracul, și dă să se ascundă cu rodul cel rușinos al trufiei lui, căci dacă el nu ascultă greșește și se ascunde apoi, căci este slab și fricos în fața luminii care descoperă tot ce se vrea a fi neștiut. O, dacă vrei să te acopere Domnul, fă pocăință, omule greșit. Spune-I Domnului nevrednicia ta și spune-I cu durere, cu lacrimi, cu dor de iertare și de îndreptarea ta apoi.

Fiilor, fiilor, vă trebuie inimă dulce, dulce de tot, ca să fiți mereu cu Dumnezeu, și tot mai dulce să vă purtați înaintea Lui și a tot ce este, iar mustrarea cea ziditoare și făcătoare de om nou, să vă fie ea ca un vin nou și bun, ca o vindecare de greșeli, măi fiilor.

O, cele mai grele sarcini de purtat pentru om sunt păcatele, sunt greu de purtat și cu trupul și cu sufletul și cu duhul când vine vremea răspunsului și a ispășirii vinei, Eu însă am venit din cer cu milă și am luat Eu sarcina păcatelor omului, numai să creadă omul aceasta și să se folosească de moartea Mea cea pentru el și să trăiască apoi pentru Mine viața lui mereu, mereu, că altfel Eu zadarnic am murit pentru el, dacă el nu are folos de la suferința Mea de pe cruce pentru om.

O, trebuie o iubire mare să aveți, fiilor hrăniți din cer, și tot timpul să aveți, ca nu cumva să se stingă focul ei și să înghețați de frig, după ce sunteți învățați cu focul, cu căldura iubirii, și care dacă se stinge îngheață omul de frig și moare. Omul însă nu are statornicie, se simte și se vrea liber, săracul, și face ce vrea el, dar liber nu este niciodată omul, ci e numai supus, ori lui Dumnezeu, ori lui satana.

Voi, cei ce M-ați cunoscut și încă Mă cunoașteți în acest cuvânt și aveți bucuria și credința cea de la el, o, aveți grijă mare ca nu cumva să ajungeți dintre voi să faceți și voi ca și cei din Ierusalim acum două mii de ani, care-Mi strigau *Osana* cu ramuri în mâini, iar după doar câteva zile strigau spre cei puternici: *Răstigniți-L pe Acesta!* O, vă învăț statornicia și vă îndemn spre ea, căci ce preț mai are un om când își calcă peste propria credință și voință pentru credință? O, ce să mai facă Dumnezeu pentru unul ca acela, ce să mai aștepte bun de la un așa fără de statornicie, fără de credincioșie om?

Iată, s-au rupt de Mine dintre cei ce au venit și au mărturisit credință și iubire, și au călcat apoi peste acestea ca peste ceva vătămător lor, după ce cei mai frumoși ani ai vieții lor rămân la Mine pe calea acestei cruci, venirea Mea cuvânt pe pământ acum, la sfârșit de timp. O, aceștia fără statornicie pentru pașii vieții lor, și în lume, unde iarăși își poartă pașii, la fel vor face, că n-au cuvânt, n-au credincioșie, n-au statornicie pentru nimic trainic lor, sau celor cu care dau ei să lucreze după mintea lor. Cel nestatornic este viclean. Cel care se dezvinovățește este cel vinovat, iar vinovatul este cel ascuns, și apoi cel fricos, și dă acela să se desculpe singur, dar nu trebuie crezut cel ascuns, căci omul este ascuns și este încă de la început fiul minciunii diavolești, după cum a și lucrat aceasta de la început. O, ferțiți-vă de așa statură, voi, cei care vreți cu Domnul pe cale, căci dacă omul nu ascultă de Dumnezeu este om viclean, fiilor. Un așa om pierde pe Domnul, căci el lucrează altceva decât să vină și el, numai că el își face rost de cădere de sus, și scris este pentru unul ca acesta: «Gura ta și limba ta au împărțit vicleșug și defăimare împotriva fratelui tău și au clevetit împotriva fiului maicii tale smintindu-l pe el, și ai gândit că voi zice și Eu ca tine, dar Eu te voi muștra și te voi așeza față în față cu faptele tale ascunse».

O, cine se ia la trântă cu Dumnezeu va păți acela ca patriarhul Iacov, care a crezut că poate fi biruitor față în față cu puterea cerească, dar când să creadă că biruiește în luptă a fost rănit și s-a lăsat biruit și a văzut că s-a luptat cu Dumnezeu.

O, fiilor care Mă așezați în carte, mulți vă văd pe voi greșiți, și vă așează sub răspundere apoi. Voi însă sunteți tainele Mele din mijlocul poporului cuvântului Meu, iar Eu nu spun dinainte răul pe care ar da ei să-l facă din lăcomia lor sufletească, ci ajung să vadă ei singuri răul pe care îl fac. Acum însă e zi de praznic sfânt. Cântați Domnului, cântați Celui ce a intrat în Ierusalim biruitor pe asin, și apoi biruitor prin cruce și prin înviere! Crucea este semnul învierii. Bucurați-vă sub cruce, fiilor! Nu disprețuiți mersul cu crucea nici când este mai greu de mers, căci crucea aduce înviere, fiilor.

Vom cânta cu voi, fiilor, peste o săptămână Hristos a înviat! Vom cânta din cer și de pe pământ, dar mai întâi adunați-vă pentru amintirea punerii Mele în mormânt pentru înviere, și cântați de jale ca și cei de atunci zdrobiți pentru moartea Mea pe cruce. Cântați și voi ca ei atunci, ca apoi după trei zile să vă adunați cu dor și cu fior și să aprindeți lumina învierii și să cântați cu Noi Hristos a înviat! Acum însă învățați încă statul în pocăință și cercetați-vă ființa, pe voi înșivă pentru această lucrare de înviere, căci pocăința este învierea, fiilor.

O, căutați vindecarea ori de câte ori vă răniți între voi, sau vă rănesc ispitele sau satana, dar nu vă despărțiți, fiilor, de Domnul și de mersul cu crucea. Cântați «*Osana*», dar nu și «*Răstignește-L!*». Cântați *Osana* și Hristos a înviat. Cântați plângând, fiilor, căci cu mari dureri am făcut și fac din voi fii ai Tatălui, o, și mulți nu rămân până la sfârșit, și Mă părăsesc, și vă părăsesc, fiilor.

Eu aș vrea acum să rostesc oprire pentru căderi din Dumnezeu a celor credincioși, care vin să fie cu Domnul, dar fiecare trebuie să-și facă socoteala faptelor sale și să aleagă bine, că stă în puterea iubirii fiecăruia viața lor cu Dumnezeu, până la sfârșit cu Dumnezeu.

O, pace vouă acum! Mi-am împărțit cuvântul în zi de praznic împărătesc și am intrat pe cal alb în Ierusalimul Meu cu voi, precum este scris despre venirea Mea la sfârșit de timp, calul alb și călărețul lui, taina venirii Domnului cu biruința Sa.

O, odihniți-vă acum de crucea aceasta, fiilor, și faceți sărbătoare sfântă în cetatea cuvântului Meu, cu cei ce vin la voi în zi de praznic împărătesc, iar apoi peste câteva zile strângeți-vă înaintea Mea pentru cele ce sunt de adus, mai întâi pentru pomenirea celor adormiți, și apoi cântarea amintirii îngropării Mele.

Și iarăși ne vom strânge, fiilor, pentru praznicul învierii, iar Eu, Domnul, vă voi avea la pieptul Meu duios după voi și-Mi veți fi voi mângâiere, căci Eu milă voiesc, milă aștept, milă, fiilor, voiește Domnul de la voi. Amin, amin, amin.

08/21-04-2019